

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudkyně zpravodajky Mgr. Sylvie Šiškeové a soudkyně JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2020, č. j. 14 A 200/2019 – 5,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu došla dne 26. 5. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jako „stěžovatel“), kterou podal dne 13. 3. 2020 prostřednictvím Městského soudu v Praze. Kasační stížností stěžovatel napadá usnesení městského soudu označené v záhlaví, který podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odmítl podání stěžovatele, neboť nebyly splněny podmínky řízení a tento nedostatek byl neodstranitelný (stěžovatel u městského soudu napadl žalobou proti nezákonnému zásahu postup téhož soudu v občanském soudním řízení).

[2] Nejvyšší správní soud nejdříve ověřil, zda byla kasační stížnost podána včas. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., věty první, musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle poslední věty téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Usnesení městského soudu bylo stěžovateli doručeno v pondělí 24. 2. 2020. Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy končila v pondělí 9. 3. 2020.

[3] Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že již dne 9. 3. 2020 zaslal stěžovatel přímo Nejvyššímu správnímu soudu e-mailové podání, rovněž označené jako kasační stížnost proti usnesení městského soudu ve věci č. j. 14 A 200/2019 – 5. Věc byla zapsána pod sp. zn. 10 As 86/2020. Nejvyšší správní soud však k tomuto podání nepřihlédl, protože nebylo opatřeno elektronickým podpisem a stěžovatel je ve lhůtě tří dnů (která uplynula dne 12. 3. 2020) u zdejšího soudu nepotvrdil podepsaným písemným podáním

shodného obsahu, tak jak to vyžaduje § 37 odst. 2 s. ř. s. Podepsanou kasační stížnost podal stěžovatel až dne 13. 3. 2020, tedy čtyři dny nato, ovšem nikoli u Nejvyššího správního soudu, ale u městského soudu; takový postup ovšem není postupem zákonným (§ 37 odst. 2 s. ř. s.) a nemůže z původního nepodepsaného e-mailového podání učinit podání řádné.

[4] Kasační stížnost podaná prostřednictvím městského soudu dne 13. 3. 2020 je proto opožděná a Nejvyšší správní soud ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že podání ze dne 16. 6. 2020 a ze dne 20. 6. 2020, označená jako „*Námitka nesprávně obsazeného senátu v rozporu s rozvrhem práce*“, nejsou podle svého obsahu řádně uplatněnými námitkami podjatosti, a proto se jimi Nejvyšší správní soud nezabýval.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu